13/07/2021

Ο Μέγας Πρωτοσύγκελλος στην Ιερά Μονή Αγκαράθου (ΦΩΤΟ)

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Το Σάββατο τελέστηκε Θεία Λειτουργία, με την κανονική άδεια του Σεβ. Αρχιεπισκόπου Κρήτης κ. Ειρηναίου, από τον Μέγα Πρωτοσύγκελλο του Οικουμενικού Πατριαρχείου κ. Θεόδωρο, στην Ιστορική Ιερά Μονή Κοιμήσεως της Θεοτόκου Αγκαράθου.

Συμπροσευχόμενοι παρέστησαν ο Σεβ. Μητροπολίτης Ιεραπύτνης και Σητείας κ. Κύριλλος, οι Θεοφιλ. Επίσκοποι Κνωσού κ. Πρόδρομος και Ζηνουπόλεως κ. Ιάκωβος, ο Πρωτοσύγκελλος της Αρχιεπισκοπής Κρήτης Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτης του Οικουμενικού Θρόνου κ. Μεθόδιος, ο Πρωτοσύγκελλος της Μητροπόλεως Αρκαλοχωρίου Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτης κ. Κορνήλιος, ο Πρωτοσύγκελλος της

Ιεράς Μητροπόλεως Ιεραπύτνης και Σητείας Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτης κ. Αμβρόσιος, ο Ηγούμενος της Ι.Μ. Αγκαράθου Πανοσιοτ. Αρχιμανδρίτης κ. Ευμένιος, οι Ιεροκήρυκες της Αρχιεπισκοπής Κρήτης, Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτες κ. Δημήτριος Πολιτάκης και κ. Νικηφόρος Κουνάλης, πατέρες της Ιεράς Μονής και της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κρήτης και πλήθος πιστών.

Πριν την απόλυση ο Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κρήτης κ. Μεθόδιος προσφώνησε με λόγους αγάπης και τιμής, εκ μέρους της Αρχιεπισκοπής και της αδελφότητας της Ιεράς Μονής, τον Μέγα Πρωτοσύγκελλο και τόνισε ότι η πρώτη Λειτουργία στην Κρήτη του π. Θεοδώρου Μεϊμάρη τελέστηκε στη Μονή της Μετανοίας του, όπου εκάρη μοναχός επί ηγουμενίας του π. Μεθοδίου Βερνιδάκη και χειροτονήθηκε διάκονος τον Απρίλιο του 2003, από το Σεβ. Ποιμενάρχη κ. Ανδρέα, ενώ του ευχήθηκε την προστασία και ενίσχυση της Παναγίας της Ορφανής στη νέα πολυεύθινη διακονία του στην αυλή της Μεγάλης Εκκλησίας.

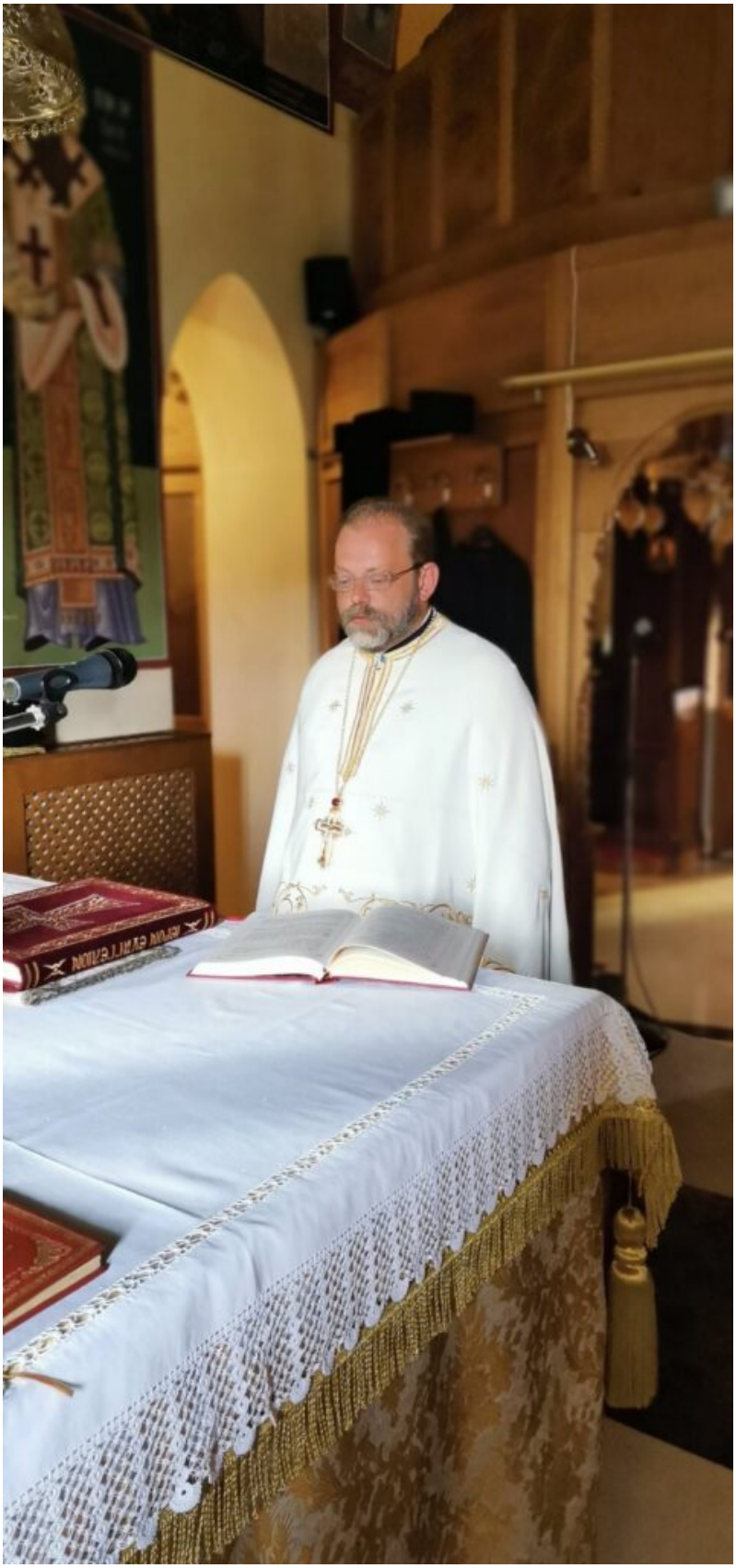

Ο Μέγας Πρωτοσύγκελλος κ. Θεόδωρος στην αντιφώνησή του, απευθυνόμενος στο εκκλησίασμα, ανέφερε τα εξής:

Μετ' αἰσθημάτων βαθυτάτης συγκινήσεως, ὡς ταπεινός προσκυνητής, προσῆλθον, τῇ κανονικῇ ἀδείᾳ καί εὐλογίᾳ τοῦ πολιοῦ Γέροντος ἡμῶν Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κ. Εἰρηναίου, σήμερον,

Σεβ. Μητροπολῖτα Ἱεραπύτνης καί Σητείας κ. Κύριλλε,

Θεοφιλέστατε Ἐπίσκοπε Κνωσοῦ κ. Πρόδρομε, Ἀρχιγραμματεύ τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς κατά Κρήτην Ἐκκλησίας,

Θεοφιλέστατε Ἐπίσκοπε Ζηνουπόλεως κ. Ἰάκωβε,

Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρῖτα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου κ. Μεθόδιε, Πρωτοσύγκελλε τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κρήτης,

Πανοσ. Ἡγούμενε κ. Εὐμένιε,

Πανοσιολογιώτατοι καί Αἰδεσιμολογιώτατοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

φιλέορτοι χριστιανοί,

εἰς τό παλλάδιον τῆς ἱστορικῆς καί περιπύστου Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγκαράθου, διά νά ἐκζητήσω, ἐν εὐχαριστιακῇ καί προσευχητικῇ συνάξει, τήν χάριν καί τό ἔλεος τῆς Παναγίας τῆς Ὀρφανῆς, τῆς ἐφεστίου εἰκόνος τῆς Μονῆς τῆς μετανοίας μου, ὅπου πρό δέκα καί ὀκτώ ἐτῶν ἐκάρην μοναχός καί ἐχειροτονήθην διάκονος, ἐνταχθείς εἰς τήν ἱστορικήν ταύτην ἀδελφότητα καί φέρων ἔκτοτε τό τετιμημένον προσωνύμιον τοῦ ἀγκαραθίτου μοναχοῦ.

Ἀποτελεῖ δι' ἐμέ ἱερόν χρέος καί καθῆκον ὅπως ἡ πρώτη ἐν τῇ γενετείρᾳ μου ἁγιοτόκῳ καί ἡρωοτόκῳ Κρήτῃ Θεία Λειτουργία, μετά τήν πρό τετραμήνου χειροτονίαν μου διά τῆς ἐπ' ἐμέ ἐπιθέσεως τῶν τιμίων καί χαριτοβρύτων χειρῶν τοῦ σεπτοῦ Προκαθημένου τῆς Ὀρθοδοξίας εἰς τόν βαθμόν τοῦ Πρεσβυτέρου ἐν τῷ ἐν Φαναρίῳ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου καί τήν, σεπτῇ Πατριαρχικῇ προαιρέσει καί φιλοτιμίᾳ, χειροθεσίαν μου εἰς τό ὀφφίκιον τοῦ Μεγάλου Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, πραγμα-τοποιηθεῖ ἐν τῇ σεβασμίᾳ Ἱερᾷ Μονῇ ταύτῃ. Διό καί ἐν βαθείᾳ εὐγνωμοσύνῃ στρέφω τόν νοῦν μου, ἐν πρώτοις καί ἀξιοχρέως, πρός τόν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον Κρήτης κ. Εἰρηναῖον, τόν ὁποῖον βαθυσεβάστως καί αὖθις εὐχαριστῶ διά τήν σημερινήν εὐλογίαν καί ὁ ὁποῖος, εἰς τούς δυσχειμέρους καιρούς τῆς παγκοσμίου ὑγειονομικῆς κρίσεως πού διερχόμεθα ἐκ τῆς ἐνσκυψάσης φοβερᾶς ἀπειλῆς τοῦ κορωνοϊοῦ, δίδει βιωματικῶς ἕν μοναδικόν καί ἀπαράμιλλον μήνυμα ἀγωνιστικότητος, ὑπομονῆς, καρτερίας καί ἐλπίδος πρός πάντας τούς δοκιμαζομένους συνανθρώπους μας.

Ἡ ἰδιαιτέρα καί ἀκατάλυτος σχέσις τοῦ μαρτυρικοῦ Ἀπόστολικοῦ, Πατριαρχικοῦ καί Οἰκουμενικοῦ Θρόνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως καί τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγκαράθου, πέραν ἀπό τό ἀναπαλλοτρίωτον ὀντολογικόν γενονός τῆς ὑπεραιωνοβίου ἱεροκανονικῆς ἀναφορᾶς καί ὑπαγωγῆς συμπάσης τῆς κατά Κρήτην ὁλκάδος τοῦ Ἀποστόλου Τίτου εἰς τό Φανάρι, μαρτυρεῖται ἀδιαψεύστως εἰς τάς δέλτους τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας τόσον ἐκ τῆς λαμπρᾶς πατριαρχίας τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου Λουκάρεως τοῦ Ἀγκαραθίτου εἰς τόν Οἰκουμενικόν Θρόνον, ὅσον καί ἐκ τῆς ἐν τῷ Οἰκουμενικῷ Θρόνῳ τοποτηρητείας τοῦ ἑτέρου μεγάλου πνευματικοῦ ἀναστήματος τοῦ ἱεροῦ τούτου Παλλαδίου Ἁγίου Μελετίου τοῦ Πηγᾶ, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, περί τά τέλη τοῦ 16ου αἰῶνος.

Τήν ἰδιαιτέραν σχέσιν μεταξύ Φαναρίου καί Ἀγκαράθου ἐπεκύρωσε καί ἀνανέωσεν ἡ εὐλογητή εἰς τό ἱερόν τοῦτον Παλλάδιον ἐπίσκεψις τό 1992 τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος, τοῦ προσκυνητοῦ Αὐθέντου καί Δεσπότου πάντων ἡμῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κυρίου Κυρίου Βαρθολομαίου, τοῦ Ὁποίου τάς

πατρικάς ευχάς, τήν ἀδιάπτωτον στοργήν καί τάς Πατριαρχικάς εὐλογίας διαβιβάζω πρός τόν Ἡγούμενον Ἀγκαράθου Ἀρχιμανδρίτην Εὐμένιον καί ἅπαντα τά μέλη τῆς ἱερᾶς ταύτης ἀδελφότητος, ὡς καί πρός πάντας τούς ἐκλεκτούς παρεπιδημούντας ἁγίους Ἀρχιερεῖς, τόν εὐσεβῆ κλῆρον καί τόν περιεστῶτα λαόν.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Τόν προσεχῆ Ὀκτώβριον σύμπασα ἡ ὀρθοφρονοῦσα Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία θά ἑορτάσει ἐν βαθείᾳ εὐγνωμοσύνῃ καί δοξολογίᾳ πρός τόν Κύριον τοῦ κόσμου καί τῆς ἱστορίας ἕν ἱστορικόν, ὑπερέκτακτον καί ἀνεπανάληπτον γεγονός, τήν συμπλήρωσιν δηλονότι τριακονταετίας ἀπό τῆς ἐνάρξεως τῆς πρωτοπόρου καί παγκοσμίου βεληνεκοῦς ἱστορικῆς καί πολυπτύχου πρωθιεραρχικῆς διακονίας τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ μας Πατριάρχου, τοῦ μακροβιοτέρου μέχρις σήμερον Προκαθημένου τοῦ πανσέπτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, διά τῆς ὁποίας κενωτικῆς διακονίας τό ἀειλαμπές σωστικόν φῶς τοῦ ταπεινοῦ Φαναρίου ἐξηκτινώθη εἰς τά μήκη καί τά πλάτη τῆς ὑφηλίου μέσῳ τῶν διορθοδόξων, διαχριστιανικῶν, διαθρησκειακῶν καί οἰκολογικῶν πρωτοβουλιῶν τοῦ σεπτοῦ Προκαθημένου τῆς ὑπ' οὐρανόν Ὀρθοδοξίας, πού καθιέρωσαν τήν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν εἰς τό ἐπίκεντρον τοῦ παγκοσμίου γίγνεσθαι διά τήν προαγωγήν τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, τῆς εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καί τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως.

Ἡ κατά Κρήτην Ἐκκλησία, ἡ ἀδιαπραγμάτευτος αὔτη ναυαρχίς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἐν τῇ Μεσογείῳ καί πολυτιμότατος λίθος τῆς Πατριαρχικῆς ἁλουργίδος, καταλαμβάνει ἰδιαιτέραν, καί μάλιστα κεντρικήν, θέσιν εἰς τήν καθ' ἡμέραν πάλλουσαν Πατριαρχικήν καρδίαν, ὡς καταδεικνύουν αἱ ἀλλεπάλληλαι Πατριαρχικαί ἱεραποδημίαι ἐν τῇ Μεγαλονήσῳ Κρήτῃ, ἀλλά καί τό γεγονός τῆς συγκλήσεως καί πραγματοποιήσεως τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας πρό πενταετίας εἰς τούς χώρους τῆς ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Κισάμου καί Σελίνου Ὀρθοδόξου Ἀκαδημίας Κρήτης, πού συνεκέντρωσε τά φῶτα τῆς δημοσιότητος καί τοῦ διεκκλησιαστικοῦ ἐνδιαφέροντος ἐκ τῶν τε ἐγγύς καί τῶν μακράν.

Ὅλως ἰδιαιτέρως χαιρετίζω τήν παρουσίαν μελῶν τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Συμβουλίου τῆς Πατριαρχικῆς Ἀνωτάτης Ἐκ-κλησιαστικῆς Ἀκαδημίας Κρήτης, διαβεβαιῶν αὐτούς ὅτι διά τήν ἀπρόσκοπτον προαγωγήν τοῦ ἔργου τῆς Σχολῆς ἰδιαιτέρως μεριμνᾶ καί ἀγωνιᾶ ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικός Πατρι-άρχης, ὅ καί ἐγκαινιάσας αὐτήν τό 1992.

Εὐχαριστίες, τέλος, ἐκφράζω ὀφειλετικῶς πρός τούς παρε-πιδημοῦντας ἁγίους Ἀρχιερεῖς, τούς διανύσαντας ὁδόν μακράν, τόν προσφωνήσαντά με ἅγιον Πρωτοσύγκελλον τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κρήτης, τήν σεβασμίαν ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγκαράθου, τόν παρεστῶτα ἱερόν κλῆρον, τόν

Μουσικολογιώτατον Ἄρχοντα Ὑμνῳδόν τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας κ. Ἀντώνιον Πλαΐτην, Διευθυντήν τῶν Σχολῶν Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κρήτης καί τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πέτρας καί Χερρονήσου, τόν καί γαλουχήσαντά με ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων εἰς τά ζωήρρυτα νάματα τῆς πατρῴας ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, και πάντας τούς προσελθόντας οἰκογενεῖς, συγγενεῖς καί φίλους διά τήν τιμητικήν δι' ἐμέ παρουσίαν τῶν σήμερον, ἐκζητῶν μέν τάς εὐχάς πάντων ἀνεξαιρέτως πρός ἐπιτυχῆ ἀνταπόκρισιν εἰς τήν νέαν μου διακονίαν, ἐξαιρέτως δέ τῶν ἀγκαραθιτῶν Μακα-ριωτάτου Πάπα καί Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καί πάσης Ἀφρικῆς Κυρίου Κυρίου Θεοδώρου καί τῶν ἁγίων Ἀρχιερέων Γορτύνης καί Ἀρκαδίας κ. Μακαρίου, Ἀρκαλοχωρίου, Καστελλίου καί Βιάννου κ. Ἀνδρέου, τοῦ καί χειροτονήσαντός με εἰς τόν α' βαθμόν τῆς ἱερωσύνης, Ρόδου κ. Κυρίλλου, Πέτρας καί Χερρονήσου κ. Γερασίμου, Νέας Ζηλανδίας κ. Μύρωνος καί Ζηνουπόλεως κ. Ἰακώβου, ἀντευχόμενος πλούσια τά ἐλέη τοῦ Πανοικτίρμονος Θεοῦ, ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναγίας τῆς Ὀρφανῆς, εἰς τήν ζωήν καί τά ἔργα ἑνός ἑκάστου ἐξ ὑμῶν.

Εὔχεσθε.